

Sygn. akt VIII Gz 251/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj

SSO Agnieszka Woźniak

SSR del. Natalia Pawłowska-Grzelczak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużnika Przedsiębiorstwa Produkcji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D.

o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika

na skutek zażalenia dłużnika na zarządzenie Przewodniczącego z dnia 29 sierpnia 2013 r., sygn. akt XII GU 121/13 w przedmiocie zwrotu wniosku

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Agnieszka Woźniak SSO Piotr Sałamaj SSR del. N. Pawłowska-Grzelczak

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 22 lipca 2013 roku dłużnik domagał się ogłoszenia swojej upadłości, obejmującej likwidację majątku. Zarządzeniem z dnia 31 lipca 2013 roku wezwano dłużnika do uzupełnienia braków formalnych powyższego wniosku poprzez:

1. przedłożenie prawidłowego spisu wierzycieli z podaniem ich adresów i wysokości wierzytelności każdego z nich oraz terminów zapłaty,
  2. przedłożenie listy zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na majątku dłużnika wraz z datami ustanowienia,
  3. przedłożenie prawidłowego spisu podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec dłużnika wraz z adresami, z określeniem wierzytelności, daty ich powstania i terminów zapłaty;
- w terminie 7 dni, pod rygorem zwrotu wniosku o ogłoszenie upadłości.

Zarządzeniem z dnia 29 sierpnia 2013 r. przewodniczący zwrócił wniosek dłużnika o ogłoszenie upadłości. W uzasadnieniu wskazano, że zarządzenie z dnia 13 sierpnia 2013 r. wzywające do usunięcia braków formalnych wniosku zostało doręczone dłużnikowi w dniu 13 sierpnia 2013 roku i w jego wykonaniu dłużnik uzupełnił większość braków formalnych jednak nie wszystkie. Dłużnik nie wskazał prawidłowej nazwy wierzycieli oznaczonych w spisie wierzycieli jako „Zarząd Dróg Miejskich w P. Wydział Parkowania”, „Urząd Miasta G. Wydział (...)”, „Naczelnik Urzędu

Skarbowego M.”. Nadto w przedłożonym spisie podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec dłużnika dłużnik nie wskazał dat postania wierzytelności.

Przewodniczący w sądzie pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 23 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego, jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości zgłasza dłużnik, powinien we wniosku dodatkowo określić, czy wnosi o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu, czy też o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację jego majątku. Ponadto do wniosku powinien dołączyć: aktualny wykaz majątku z szacunkową wyceną jego składników, bilans sporządzony dla celów tego postępowania, na dzień nie późniejszy niż trzydzieści dni przed dniem złożenia wniosku, spis wierzycieli z podaniem ich adresów i wysokości wierzytelności każdego z nich oraz terminów zapłaty, a także listę zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na jego majątku wraz z datami ich ustanowienia, oświadczenie o spłatach wierzytelności lub innych długów dokonanych w terminie sześciu miesięcy przed dniem złożenia wniosku, spis podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec dłużnika wraz z adresami, z określeniem wierzytelności, daty ich powstania i terminów zapłaty, wykaz tytułów egzekucyjnych oraz tytułów wykonawczych przeciwko dłużnikowi, informację o postępowaniach dotyczących ustanowienia na majątku dłużnika hipotek, zastawów, zastawów rejestrowych i zastawów skarbowych oraz innych obciążeń podlegających wpisowi w księdze wieczystej lub w rejestrach, jak również o prowadzonych innych postępowaniach sądowych lub administracyjnych dotyczących majątku dłużnika, informację o miejscu zamieszkania reprezentantów spółki lub osoby prawnej i likwidatorów, jeżeli są ustanowieni.

W niniejszej sprawie, zdaniem przewodniczącego, wniosek nie spełniał powyższych wymogów formalnych ponieważ w przedłożonym poprawionym spisie wierzycieli nadal figurują nieprawidłowe oznaczenia wierzycieli: „Zarząd Dróg Miejskich w P. Wydział Parkowania”, „Urząd Miasta G. Wydział (...)”, „Naczelnik Urzędu Skarbowego M.”. Nadto w przedłożonym spisie podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec dłużnika dłużnik nie wskazał dat powstania wierzytelności.

Powyższe braki formalne wniosku uniemożliwiają nadanie sprawie prawidłowego biegu, bowiem niewłaściwe oznaczenie wierzycieli uniemożliwia ocenę ich zdolności prawnej i sądowej, co jest niezbędne przy badaniu sytuacji finansowej dłużnika. Braki te - w razie konieczności zwołania wstępnego zgromadzenia wierzycieli – uniemożliwiają również prawidłowe doręczenia. Odnosnie dat powstania wierzytelności, dłużnik wprawdzie wskazał „daty faktury”, nie jest to jednakże pojęcie tożsame z pojęciem „data powstania” wierzytelności.

W piśmie z dnia 11 września 2013 r. dłużnik złożył zażalenie na powyższe zarządzenie wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu dłużnik podniósł, że wskazane w zarządzeniu o zwrocie uchybienia są nieistotne dla potrzeb rozpoznania wniosku, ponadto nie można ich w ogóle potraktować jako braków wniosku. Wnioskodawca stoi na stanowisku, że wskazał wierzycieli, przysługujące im wierzytelności oraz daty ich powstania. Data wystawienia faktur jest jego zdaniem datą powstania wierzytelności. Ponadto wskazał, że dane wierzycieli, w tym trzech zakwestionowanych, posiada z dokumentów wystawionych przez tych wierzycieli (dokumenty te wierzyciel złożył wraz z zażaleniem). Wobec tego zdaniem dłużnika nie można czynić mu zarzutu, iż wierzycieli tych oznaczył w sposób nieprawidłowy. Dodatkowo z uwagi na to, że są to podmioty publiczne i powszechnie znane nie zachodzi obawa nieprawidłowego doręczenia bądź braku ich zdolności prawnej czy sądowej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Oceniając prawidłowość zaskarżonego zarządzenia o zwrocie wniosku, wydanego w sprawie o sygn. akt XII GU 121/13 wskazać należy, że przy jego wydawaniu przewodniczący nie popełnił uchybień wskazanych w zażaleniu. Wymogi formalne, jakie winien spełniać wniosek o ogłoszenie upadłości określają przepisy art. 22 i 23 prawa upadłościowego i naprawczego. Artykuł 23 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego stanowi, że jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości zgłasza dłużnik, powinien we wniosku dodatkowo określić, czy wnosi o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu, czy też o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację jego majątku. Ponadto do wniosku powinien

dołączyć m.in. spis wierzycieli z podaniem ich adresów i wysokości wierzytelności każdego z nich oraz terminów zapłaty, a także listę zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na jego majątku wraz z datami ich ustanowienia, spis podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec dłużnika wraz z adresami, z określeniem wierzytelności, daty ich powstania i terminów zapłaty (art. 23 ust. 1 pkt 3 i 5). Przepis art. 23 ust. 1 pkt 3 wskazanej wyżej ustawy obliłował dłużnika do przedłożenia spisu wierzycieli z podaniem ich adresów i wysokości wierzytelności każdego z nich oraz terminów zapłaty. Przyjął jednak należało, że skarżąca spółka nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku ustawowego. W złożonym bowiem spisie wierzycieli dłużnik nadal nie dokonał prawidłowego oznaczenia trzech wierzycieli. Powyższe odnosi się do podmiotów oznaczonych jako: „Zarząd Dróg Miejskich w P. Wydział Parkowania”, „Urząd Miasta G. Wydział (...)”, „Naczelnik Urzędu Skarbowego M.”. Wierzyciele powinni być oznaczeni w sposób precyzyjny. Oznacza to, że należy wskazywać wierzycieli z podaniem adresów ich siedziby i formy organizacyjno – prawnej, w przypadku przedsiębiorców prowadzących jednoosobowo działalność gospodarczą lub w formie spółki cywilnej – imion, nazwisk i adresów zamieszkania. Natomiast w przypadku Skarbu Państwa albo jednostek samorządu terytorialnego niezbędne jest wskazanie właściwego statio fisci albo statio communalis. Jak słusznie zauważył przewodniczący w Sądzie pierwszej instancji dane te mają istotne znaczenie przy późniejszym ustalaniu zadłużenia wnioskodawcy, a w dalszej kolejności wykonywania wstępnych czynności przez syndyka masy upadłości. Wbrew twierdzeniom dłużnika uchybienia tego rodzaju nie stanowią nieistotnych braków wniosku o ogłoszenie upadłości. Chodzi bowiem o to, żeby poszczególnych wierzycieli określić sposób nie budzący wątpliwości. Natomiast oznaczenie podmiotów w sposób, jaki dokonał dłużnik nie odpowiada wymogom formalnym. Nie zmienia tej oceny fakt, iż w dokumentach kierowanych do dłużnika podmioty zostały oznaczone w taki sposób jak to uczynił dłużnik we wniosku.

Ponadto, wymóg dotyczący spisu podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec dłużnika polegający na wskazaniu daty powstania wierzytelności nie został zachowany przez skarżącą spółkę. Prawidłowo przewodniczący zważył, iż we wniosku brak jest wyraźnego wskazania dat powstania wierzytelności. W przedłożonym wykazie wyszczególniono jedynie daty faktur. Dłużnik nie wskazał natomiast dat powstania wierzytelności poprzestając jedynie na podaniu dat wystawienia dokumentów. Należy jednak mieć na uwadze, iż data dokumentu (faktury) nie jest tożsama z datą powstania zobowiązania. Oczywiście może być i tak, że data dokumentu księgowego odpowiada dacie powstania zobowiązania, jednakże okoliczność ta winna znaleźć jednoznaczny wyraz w przedłożonym wraz z wnioskiem o ogłoszenie upadłości spisie podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec wnioskodawcy. Niejednokrotnie jest i tak, że data powstania zobowiązania jest datą wcześniejszą od daty wystawienia faktury. Zatem daty te nie zawsze się pokrywają i często bywa, że są rozbieżne. Przedstawiony przez wnioskodawcę spis podmiotów zobowiązanych majątkowo wobec wnioskodawcy nie pozwala okoliczności tych zweryfikować. Dopiero w zażaleniu dłużnik sprecyzował, iż data dokumentu jest równocześnie datą powstania zobowiązania. Przewodniczący natomiast w chwili orzekania nie miał żadnych przesłanek aby przyjąć, iż data dokumentu jest tożsama z datą powstania zobowiązania. Sąd nie może się kierować w tym zakresie przypuszczeniami, albowiem podane przez dłużnika informacje mają fundamentalne znaczenie przy ocenie rozmiarów zadłużenia, a co z kolei za tym idzie ustalaniu przesłanek ogłoszenia upadłości. Z tego względu precyzyjne podanie przez dłużnika nie tylko kwot wierzytelności, ale także terminów płatności oraz dat ich powstania stanowi niezbędny element prawidłowo złożonego wniosku o ogłoszenie upadłości. Zdaniem Sądu Okręgowego, przytoczone wyżej okoliczności niewątpliwie nie pozwalają na uznanie, iż wyczerpane zostały wymogi art. 23 ust. 1 pkt 3 i 5 cytowanej ustawy.

Należy ponadto wskazać, że od skarżącej spółki będącej przedsiębiorcą, a więc profesjonalnym podmiotem uczestniczącym w obrocie gospodarczym oczekiwać należy większej świadomości prawnej i staranności w zakresie prawidłowego oznaczania podmiotów oraz dat powstania wierzytelności, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 3 i 5 prawa upadłościowego i naprawczego, by uniknąć błędów skutkujących przyjęciem, że wniosek posiada braki formalne.

Mając powyższe na względzie w ocenie Sądu Okręgowego przewodniczący słusznie przyjął, że braki formalne wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego przez skarżącą spółkę nie zostały usunięte, co skutkowało przyjęciem, że wniosek nie odpowiadał wymogom określonym w art. 23 ust. 1 pkt 3 i 5 prawa upadłościowego i naprawczego. Zarzuty i argumentacja przedstawione przez skarżącą spółkę w zażaleniu nie zasługują na uwzględnienie.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc należało orzec jak w sentencji postanowienia.

SSO Agnieszka Woźniak SSO Piotr Sałamaj SSR del. N. Pawłowska-Grzelczak